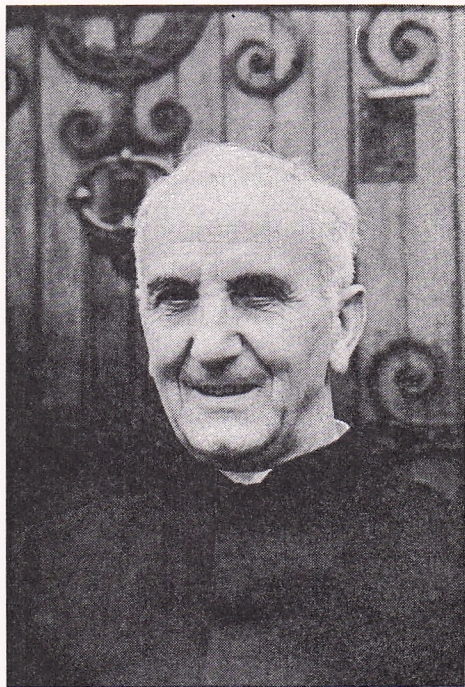

Ter gedachtenis aan

onze **DON ANNIBALE BORTOLUZZI**

en om ons aan hem te blijven stichten.

— — —

Onze oud-provinciaal werd geboren op het feest van Don Bosco, 31 januari 1890, te Trente.

Hij leerde als halfwees - zijn moeder overleed in 1901 - de Salesianen kennen en werd novice in Foglizzo. Zijn eerste professie deed hij op 15 september 1910.

Meteen na zijn eeuwige professie kreeg hij een benoeming voor Radna in Slowenië (1913-1915).

Na zijn praktijkjaren studeerde hij theologie in Oswiecim in Polen (1915-1919). Daar werd hij ook priester gewijd.

Dan volgen nog vier Poolse jaren, in het noviciaat: eerst als assistent, later als katechist.

In 1923 doen de oversten weer een beroep op hem: hij keert terug naar Slowenië, als novicenmeester. Dat blijft hij zeven jaar (tot 1930).

Na 17 jaar in Joegoslavië en Polen te hebben doorgebracht, wordt hij teruggeroepen naar Italië: naar Villa Moglia, Castelnuovo en Rome (1930-1937).

In 1937 wordt hij directeur in Monteortone, dat toen als theologiehuis begon. Daar blijft hij tot 1945.

De moeilijke oorlogsjaren zorgen voor een aparte band met dat huis. Hij zal er dan ook zijn laatste jaren doorbrengen en er sterven.

Voor één jaar roept de gehoorzaamheid hem naar Bollengo, maar al in 1946 krijgt hij de taak opgelegd om de eerste provinciaal te worden van de juist opgerichte Nederlandse provincie. Tweemaal wordt hij herbenoemd. Hij blijft er tot 1962.

Op 72-jarige leeftijd komt Don Bortoluzzi weer terug in zijn vaderland, als biechtvader: eerst in Monteortone, dan in Verona en tenslotte weer in zijn geliefde Monteortone.

Daar sterft hij, als een opgebrande kaars, op 92-jarige leeftijd, op 7 februari 1982.

Hij diende Gods rijk. Daar zijn vele woningen. Dat ondervond hij hier al, onder ons op aarde. God heeft deze gelovige, serene, wijze man, deze man van gebed, zeker bij zich opgenomen.

Hij vergat ons niet tijdens zijn leven. Nu zeker niet.

